

PROJEKT TECHNICZNY
KOLORYSTYKI ELEWACJI PAŁACU W TRZEBIECHOWIE

JEDNOSTKA PROJEKTOWANIA	P&P ART NOVA Sp. z o.o.
ADRES	Wazów 28/1, 65-044 Zielona Góra
OBIEKT	Pałac
ADRES	66-132 Trzebiechów ul. Parkowa 4
DZIAŁKA	dz. nr 384/52, obręb 0009 Trzebiechów 080908_2.0009.384/52
INWESTOR	Gmina Trzebiechów
ADRES	66-132 Trzebiechów ul. Sulechowska 2

03.10.2022 r.

SPIS ZAWARTOŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA		
1	PODSTAWA I ZAKRES OPRACOWANIA	3
2	OPIS HISTORYCZNY OBIEKTU	3
2.1	ROZPOZNANIE ŹRÓDEŁ HISTORYCZNYCH – MIEJSCA PRZEPROWADZONEJ KWERENDY	3
2.2	DOKUMENTACJA ARCHIWALNA WYKORZYSTANA DO PROJEKTU	3
2.3	OGÓLNY OPIS HISTORYCZNY OBIEKTU	4
2.4	ANALIZA ŹRÓDEŁ HISTORYCZNYCH I IKONOGRAFICZNYCH	6
3	OPIS OGÓLNY STANU ISTNIEJĄCEGO BUDYNKU	8
3.1	DANE LICZBOWE	8
4	OPIS ROBÓT	8
4.1	ROBOTY REMONTOWE	9
4.2.	DANE TECHNICZNO-MATERIAŁOWE ROBÓT REMONTOWYCH ELEWACJI	9
4.2.1.	ROBOTY PRZYGOTOWAWCZE	9
4.2.2	ROBOTY TYNKARSKIE	10
4.2.3	ROBOTY MALARSKIE	10
5	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	10
	KARTA INFORMACYJNO-TECHNICZNA FARB CAPAROL AMPHISILAN PLUS	15
CZĘŚĆ RYSUNKOWA		
	Rys. nr 1 Kolorystyka elewacji południowo-zachodniej	
	Rys. nr 2 Kolorystyka elewacji północno-wschodniej	
	Rys. nr 3 Kolorystyka elewacji północno-zachodniej	
	Rys. nr 4 Kolorystyka elewacji południowo-wschodniej	
	Rys. nr 5 Remont elewacji. Rzut parteru	
	Rys. nr 6 Remont elewacji. Rzut I piętra	
	Rys. nr 7 Remont elewacji. Rzut II piętra	

1. Podstawa i zakres opracowania

Podstawą opracowania jest projekt kolorystyki elewacji Pałacu w Trzebiechowie, stanowiący załącznik do decyzji nr ZN.5142.10.2022[Trz] z dnia 03.10.2022 Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Zakres opracowania obejmuje projekt kolorystyki elewacji Pałacu w Trzebiechowie z pominięciem takich elementów jak schody, dach, okna, drzwi zewnętrzne, których remont został opracowany w zatwierdzonej przez Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dokumentacji w 2015 r.

Pałac wraz z zespołem budynków przypałacowych oraz parkiem wpisany jest do rejestru zabytków pod nr 212.

2. Opis historyczny obiektu

2.1. Rozpoznanie źródeł historycznych – miejsca przeprowadzonej kwerendy

Przed przystąpieniem do opracowania projektu przeprowadzono kwerendę w:

1. Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece im. C. Norwida ul. Wojska Polskiego 9 Zielona Góra
2. Wojewódzkim Urzęd Ochrony Zabytków ul. Kopernika 1 Zielona Góra.
3. Archiwum Państwowym w Zielonej Górze.

2.2. Dokumentacja archiwalna wykorzystana do projektu

1. Karta ewidencyjna rejestru zabytków nr 212 opracowana przez Jerzego Nowińskiego w marcu 1997 r.
2. Projekt roboczy „Adaptacja zamku w Trzebiechowie” autor inż arch. St. Sanicki rok wykonania 1950 r.
3. Inwentaryzacja architektoniczna autor Krzysztof Berezowski , rok wykonania 1976.
4. Inwentaryzacja fotogrametryczna , wykonana w 1976/1977 r. przez Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne.
5. Opinia techniczna wykonana w 1977 r. przez Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Zielonej Górze pod kątem adaptacji na hotel.
6. Opinia techniczna „Pałac w Trzebiechowie „, wykonana w 1978 r. przez P.P. Pracownię Konserwacji Zabytków Zakład Wytwórczy Mebli Artystycznych Pracownia Ochrony Drewna Zabytkowego.
7. Dokumenty obiektu i zbiory ikonograficzne udostępnione przez Zamawiającego i Użytkownika.
8. Materiały ikonograficzne dostępne w internecie.

9. Inwentaryzacja -budowlana wykonana w 2000 r przez Zakład Usług Inwestycyjnych sp. z o.o. Zielona Góra.
10. Materiały ikonograficzne udostępnione przez LWKZ.
11. Dokumentacja sondażowa badań konserwatorskich pałacu w Trzebiechowie – autor mgr Michał Błażejowski.

2.3. Ogólny opis historyczny obiektu

Budowa Pałacu datowana jest na rok 1876-1902. Powstał on w miejscu wcześniejszego dworu, którego relikty zachowały się w partii piwnic i parteru.

Obecną formę w stylu późnego historyzmu z kostiumem wiedeńskiego neobaroku pałac uzyskał w wyniku przebudowy prowadzonej w latach 1876-1901 zleconej przez księcia Henryka VII von Reuss i jego żonę Marię Aleksandrinę.

Autorem rozbudowy rezydencji w 1876 r. był Wiktor Rumpelmayer jeden z najwybitniejszych austro-węgierskich architektów działających w Europy Środkowej . Urodzony w 1830 r w Bratysławie, zmarł w 1885 r w Wiedniu.

Rumpelmayer zaprojektował między innymi w stylu neobarokowym pałac królewski Bułgarii (dziś Narodowa Galeria Sztuki), kilka pałaców dla znanych członków szlachty, budynki stanowiące obecnie siedziby ambasad: W. Brytani i Niemiec w Wiedniu, portugalski pawilon na paryskiej Wystawie Powszechnej (1900) , Nathaniel Rothschild Palais w Wiedniu Do wybitnych jego dzieł zaliczany jest Festetics Pałac w Keszthely na Węgrzech.

Wiktor Rumpelmayer łączył francuskie, włoskie i wiedeńskie trendy. Zaliczany jest do najwybitniejszych architektów wiedeńskiego neobaroku. Zajmował się nie tylko architekturą, ale także sztuką użytkową. Dla swoich projektów budowlanych opracowywał dekoracje z kutego żelaza, które zdobiły balkony, okna i schody.

Chronologia ważniejszych wydarzeń dotyczących wsi Trzebiechów i założenia pałacowego

lp	rok	Wydarzenie	uwagi
1	1308	Informacja o wsi książęcej	
2	1442	Siedziba czeskiego rodu rycerskiego v. Troschke	
3	1670	Założenie w stylu barokowym parku przypałacowego.	
4	1728-1765	Właścicielem wsi zostaje ród hrabiowski v. Schwerin	
5	1765	Wieś nabywa marszałek dworu pruskiego Henrich LXIII książę Reuss-Plauen	
6	1830	Przebudowa parku przypałacowego w stylu angielskim	
7	1832	Wieś przejmuje wdowa po Henryku LXIII księżna Carolina z domu hrabina Stolberg-Wernigerode	

8	1853-1875	Właścicielem zostaje pasierb Caroliny-Heinrich IV książę von Reuss. W 1860 r w Trzebiechowie urodziła się Elenora Karolina Gasparina Luisa – księżniczka Reuss-Kostritz od 1908 caryca Bułgarii.	
9	1875-1909	Właścicielem Trzebiechowa jest Henrich VII ambasador Prus w Wiedniu	
10	1876-1901	Przebudowa wcześniej istniejącej rezydencji w stylu neobarokowym. Rozbudowa korpusu pałacu, dobudowa skrzydeł bocznych. Powiększono park i dobudowano mur ceglany w stylu neobarokowym.	
11	1909-1945	Właścicielem wsi był Henrich XXXII von Reuss	
12	1945	Zamek zostaje opuszczony przez właścicieli.	Budynek nie użytkowany
13	1950	Wykonanie projektu roboczego „Adaptacja zamku w Trzebiechowie” przez inż arch. St. Sanicki	Budynek nie użytkowany
14	1976	Inwentaryzacja pałacu i opinii technicznej wykonana przez Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego wykonana na zlecenie Spółdzielczego Biura Turystycznego „Turysta” w Warszawie, pod kątem adaptacji na hotel.	Budynek nie użytkowany
15	1976/1977	Wykonanie dokumentacji fotogrametrycznej przez Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne	Budynek nie użytkowany
16	1977	Wykonanie pokrycia dachu z blachy.	
17	1978	Opinia techniczna wykonana przez P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków Zakład Wytwórczy Mebli Artystycznych. Pracownia Ochrony Drewna Zabytkowego Warszawa-Wilanów.	Budynek nie użytkowany poza kilkoma pomieszczeniami adaptowanymi na mieszkania.
18	1979-1982	Remont kapitalny budynku z adaptacją na szkołę.	

2.4 Analiza źródeł historycznych i ikonograficznych

W dostępnej, zachowanej ikonografii widać, że elewacja budynku utrzymana była w jasnych kolorach. Tło dekoracji architektonicznych było lekko ciemniejsze, zaś gzymsy, obramowania, boniowania - lekko jaśniejsze. Ciekawym materiałem porównawczym są zachowane w Europie budynki zaprojektowane przez Wiktora Rumpelmayera w Wiedniu, Budapeszcie i Bułgarii. W zachodniej Europie budynki te obecnie mają stonowaną jasną kolorystykę, im bardziej na południe budynki mają barwy bardziej intensywne. Budynki utrzymane były w kolorach szaro-niebieskim (popiół lotny) lub w odcieniach żółci „cynamonowej” (ugier, ochra) .

Pałac w Trzebiechowie, kartka pocztowa z 1901 r. (zdjęcie - internet)

Pałac Królewski , obecnie Galeria Narodowa w Sofii (zdjęcie - internet) .

Zamek Festetics na Węgrzech (zdjęcie - internet) .

3. Opis ogólny stanu istniejącego elewacji pałacu

Budynek czterokondygnacyjny. Jedna kondygnacja podziemna stanowiąca piwnice. Trzy kondygnacje nadziemne: parter, piętro i poddasze. Czwartą kondygnację stanowi poddasze mansardowego dachu. Nad poddaszem nieużytkowy strych. Budynek na rzucie prostokąta z dobudowanym skrzydłem. Budowę budynku głównego rozpoczęto w 1876r. Skrzydło wschodnie dobudowano w 1901 r.

Budynek usytuowany na niewielkim wyniesieniu. Otoczony opaską betonową. Od frontu budynku podłoże jest wybetonowane.

W latach 1979-1982 budynek przeszedł generalny remont i użytkowany jest jako Zespół Edukacyjny. W skład Zespołu Edukacyjnego wchodzi: szkoła podstawowa, gimnazjum i przedszkole. Pomieszczenia w skrzydle zachodnim w części wynajmowane są na biura. Poddasze zaadaptowane na miejsca noclegowe, od lat nieużytkowane. Część piwnic zajmuje jadalnia i kuchnia przygotowująca posiłki dla uczniów.

Budynek wyposażony w instalacje wodną, kanalizacyjną, centralnego ogrzewania, elektryczną. Budynek posiada kotłownię gazową i węzeł cieplny na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej

Tynk elewacji jest odparzony w strefie cokołów i dachu. W strefie cokołu spowodowany odpryskiem wody deszczowej, zaś w strefie dachu - jego nieszczelnością i przemakaniem. Elementy takie jak okna, pokrycie dachu, instalacje uległy dekapitalizacji.

3.1. Dane liczbowe

Powierzchnia zabudowy	- 1.369,1 m ²
Powierzchnia użytkowa	- 3.585,4 m ²
Kubatura	- 23.850,0 m ³
Wysokość budynku w najwyższym punkcie	- 23,34 m
Długość budynku	- 80,28 m
Szerokość budynku	- 31,46 m

4. Opis robót

Zakres robót obejmuje naprawę tynków i malowanie elewacji z pominięciem takich elementów jak schody, dach, okna, drzwi zewnętrzne, ponieważ remont ich został opracowany w zatwierdzonej przez LWKZ dokumentacji z 2015 r.

Miejsca odkrytych uszkodzeń tynku pokazują, że partie ściany pokryte obecnie wtórnym wapienno- cementowym tynkiem były pierwotnie gładko zacierane i malowane w jasnej tonacji ochry. Masę tynkarską barwiono popiołem nadając mu kolor gołębi. Detal w

postaci opasek, gzymsów i pilastrów malowany był w kolorze naturalnego tynku barwionego popiołem. Należy zachować istniejącą fakturę tynku.

W niniejszym projekcie zaproponowano odtworzenie barw stosując farby firmy Caparol z kolekcji kolorystycznej Histolith. Kolekcja ta jest wynikiem współpracy między Caparol a instytucjami dziedzictwa narodowego, restauratorami i władzami muzeów i zabytków.

Kolorystyka elewacji:

- elewacja – kolor główny: Histolith Französischer Ocker 50
- elewacja - cokół i przyziemie: Histolith Umbra dunkel 40
- elewacja – opaski wokół okien, gzymsy, motywy reliefowe: Histolith Weiß 150

Położenie barw pokazano na rysunkach elewacji.

4.1 Roboty remontowe

Ubytki detalu architektonicznego należy uzupełnić zaprawą mineralną w technice oryginału dobraną pod względem uziarnienia, faktury i barwy (wapno trasowe lub cement portlandzki biały z właściwie dobranym kruszywem). Malowanie elewacji należy wykonać farbą Caparol np. AmphiSilan Plus lub równoważnymi produktami firm Remmers, Baumit, KABE, przeznaczonymi do malowania renowacyjnego. Przed malowaniem tynk należy zagruntować odpowiednimi środkami przewidzianymi przez producenta farb. Miejsca naprawiane tynku muszą być związane i suche. Porowate i/lub silnie chłonne, lekko piaszczące tynki zagruntować środkami OptiSilan TiefGrund. Mocno piaszczące, pylące, zagruntować środkiem Dupa – Putzfestiger lub równoważnymi środkami zalecanymi przez producentów farb.

UWAGA:

Przed przystąpieniem do prac malarskich należy wykonać próbne malowanie na niewielkiej powierzchni elewacji w celu prezentacji projektowanych kolorów i uzyskania akceptacji służby konserwatorskiej.

4.2 Dane techniczno-materiałowe robót remontowych elewacji

4.2.1 Roboty przygotowawcze

- Ustawienie rusztowań przy budynku, daszków zabezpieczających nad wejściami do budynku i ogrodzenie terenu wykonywania prac budowlanych.
- Skucie uszkodzonych tynków. Decyzja, co do powierzchni tynków do skucia podjęta zostanie po ustawieniu rusztowania i po dokładnym zbadaniu stanu tynku i ocenie stopnia jego zniszczenia.

4.2.2 Roboty tynkarskie

Należy dokładnie oczyścić fragment murów po skuciu odparzonych fragmentów tynków, a następnie nanosić kolejno warstwy tynku: narzut z rzadkiej zaprawy cementowej, narzut właściwy z masy tynkarskiej cementowo - wapiennej z dodatkiem środka uszczelniającego np. „hydrobet” (lub inny o podobnych właściwościach).

4.2.3 Roboty malarskie

Roboty malarskie powinny być poprzedzone dokładnym myciem elewacji przeprowadzonym wodą, pod niewielkim ciśnieniem. Mycie ma na celu oczyszczenie elewacji z osadów tłustych zanieczyszczeń i sadzy, aby zapewnić nowej powłoce malarskiej podłoże o wystarczającej przyczepności. W czasie wykonywania robót malarskich powinny być zapewnione właściwe warunki cieplne. Malowanie powinno być wykonywane w warunkach pogodowych zalecanych przez producenta farb.

Roboty wykonywać na rusztowaniach stałych. W sytuacjach koniecznych takich jak wykonywanie korekt i poprawek możliwa jest praca z wisielnika kosowego. Rusztowania powinny być zabezpieczone siatką.

Roboty malarskie i tynkarskie ze względu na dużą wysokość elewacji należy wykonywać ze szczególnym zachowaniem przepisów BHP, teren wokół budynku Pałacu należy zabezpieczyć, mając na uwadze, że obiekt użytkowany jest jako szkoła.

5. Dokumentacja fotograficzna

Widok od frontu.

Elewacja południowo-wschodnia

Elewacja północno-wschodnia

Ubytki tynku - cokół

Widoczne zawilgocenia tynku w strefie cokołu

Warstwy kolorystyczne elewacji - cokół

Warstwy kolorystyczne elewacji

AmphiSilan Plus

Silikonowa, hydrofobowa, matowa farba elewacyjna.

Opis produktu

Zastosowanie	<p>Dzięki specjalnej kombinacji spoiwa z żywic silikonowych farba jest doskonała do wykonywania hydrofobowych, przepuszczalnych dla pary wodnej powłok elewacyjnych na tynkach i podłożach mineralnych oraz do renowacji fasad na dobrze przylegających powłokach krzemianowych i matowych farbach dyspersyjnych, tynkach z żywic syntetycznych i systemach ociepleń.</p> <p>AmphiSilan Plus łączy w sobie najlepsze cechy farb dyspersyjnych i klasycznych farb krzemianowych. Te i powyższe właściwości predestynują AmphiSilan Plus również do zastosowania w obiektach zabytkowych oraz na tynkach wapiennych.</p>
Właściwości	<ul style="list-style-type: none"> ■ Niskie naprężenia wewnętrzne ■ Nie wykazująca właściwości termoplastycznych ■ Nie tworzy błony ■ Mikroporowata ■ Tworzy aktywną kapilarną strefę suchą ■ Przepuszczalna dla CO₂ ■ Odporna na agresywne oddziaływanie zanieczyszczonego powietrza ■ Zawiera specjalne fotokatalitycznie działające pigmenty ■ Wysoce kryjąca ■ Dłużej utrzymuje elewację w czystości ■ Spełnia wymagania w zakresie certyfikacji budynków wg. LEED/BREEAM
Spoiwo	Kombinacja emulsji żywic silikonowych.
Wielkość opakowań	<p>■ Standardowe: 2,5 l; 5 l; 10 l</p>
Barwa	<p>Baza 1: biała Baza 3: transparentna</p> <p>Amphisilan-plus można barwić w systemie barwienia maszynowego ColorExpress na wszystkie dostępne kolory. Aby uniknąć ewentualnych błędów barwienia, należy sprawdzić przed użyciem dokładność koloru. Dopuszcza się nieznaczne różnice koloru między różnymi partiami produkcyjnymi.</p> <p>Na stykających się obszarach jednej powierzchni używać produktu z jednej partii produkcyjnej. Jeśli nie jest to możliwe (np. na dużych powierzchniach) – aby uniknąć ewentualnych różnic kolorystycznych, produkt pochodzący z różnych partii produkcyjnych zmieszać ze sobą przed użyciem.</p> <p>W przypadku stosowania słabo kryjących kolorów (np. czerwonych, pomarańczowych, żółtych), zaleca się wykonanie warstwy podkładowej jaśniejszym lub mniej intensywnym kolorem kryjącym o zbliżonej barwie, zrobionym na bazie białej (B1). Potrzebne może okazać się także naniesienie dodatkowej warstwy nawierzchniowej.</p>
Stopień połysku	Matowy, G3

Składowanie
Dane Techniczne

Przechowywać w chłodnym miejscu w temp. powyżej 0 °C.

Własności wg normy PN EN 1062:

- Granulacja: < 100 µm, S₁
- Gęstość: ok. 1,5 g/cm³
- Grubość warstwy suchej: 100–200 µm, E₃
- Grubość ekwiwalentnej warstwy powietrza równoważna dyfuzji SdH₂O: (wartość - sd): ≥ 0,14 m–≤ 1,4 (średnia), V2
- Kategoria przepuszczalności wody: (wartość - w): ≤ 0,1 [kg/(m² · h^{0,5})] (niska), W₃
Barwienie może nieznacznie zmieniać parametry techniczne.

Produkty uzupełniające

OptiSilan TiefGrund
Dupa-Putzfestiger
CapaGrund Universal

Klasyfikacja według
karty technicznej nr 606

Obszary zastosowania:

wewnętrzne typ 1	wewnętrzne typ 2	wewnętrzne typ 3	zewewnętrzne typ 1	zewewnętrzne typ 2
–	–	–	+	+
(–) nie nadaje się / (○) nadaje się warunkowo / (+) nadaje się				

Sposób użycia

Wymagany stan podłoża
Przygotowanie podłoża

Podłoże musi być nośne, suche, czyste oraz pozbawione substancji zmniejszających przyczepność.

Nowe i bezusterkowe systemy ociepleń z wyprawami z tynków, akrylowych, silikatowych, silikonowych, wapiennych (Plc) cementowo-wapiennych (Pll) / wytrzymałość na ścislenie wg PN EN 998-1 min. 1N/mm²:

Stare tynki oczyścić odpowiednią metodą. W przypadku zmywania tynków ciepłą wodą pod ciśnieniem, temperatura wody nie może przekraczać 60 °C a ciśnienie maks. to 60 bar. Po oczyszczeniu pozostawić do całkowitego wyschnięcia. Nanosić farbę AmphiSilan Plus na odpowiednio przygotowane podłoże zgodnie ze wskazówkami opisanymi poniżej.

Tynki Plc, Pll, PIII (wg DIN 18 500) oraz silikatowe /wytrzymałość na ścislenie wg PN EN 998-1 min. 1N/mm²:

Nowe tynki z reguły są suche po ok. 2 tygodniach wysychania w temp. +20 °C i przy względnej wilgotności powietrza 65%. Przy niesprzyjających warunkach wysychania jak np. wiatr, deszcz, mgła czas ten ulega znacznemu wydłużeniu. W wypadku barwnych wymalowań poprzez zastosowanie jako warstwy podkładowej środka gruntującego CapaGrund Universal minimalizowane jest ryzyko wystąpienia wykwitów wapiennych oraz możliwe jest wykonanie kolejnej powłoki po 7 dniach.

Stare tynki: Miejsca naprawiane muszą być związane i suche. Porowate i/lub silnie chłonne, lekko piaszczące tynki zagruntować środkami OptiSilan TiefGrund. Mocno piaszczące, pyłące, zagruntować środkiem Dupa – Putzfestiger.

Nowe tynki krzemianowe: Malować produktami z grupy Sylitol.

Stare powłoki krzemianowe:

Mocne powłoki oczyścić mechanicznie lub zmyć strumieniem wody pod ciśnieniem. Słabe i zwietrzałe powłoki usunąć przez zeszkrobanie, zdrapanie lub zeszlifowanie. Zagruntować środkiem Dupa-Putzfestiger.

Nośne powłoki z żywic syntetycznych i silikonowych:

Stare tynki oczyścić stosując odpowiednią metodę. W przypadku czyszczenia na mokro podłoże dobrze osuszyć przed dalszą obróbką. Wykonać podkład z materiału CapaGrund Universal lub Dupa-Putzfestiger.

Nowe tynki na bazie żywic syntetycznych bądź silikonowych malować bez obróbki wstępnej.

Nośne powłoki z farb dyspersyjnych, dyspersyjne krzemianowe lub żywiczne silikonowe:

Stare powłoki oczyścić strumieniem wody pod ciśnieniem.
Sprawdzić podłoże według wytycznych BFS-karta Nr.20

Stara powłoka o następujących właściwościach:

Słabo chłonna, twarda, sucha, nośna: patrz układ warstw.

Umiarkowanie chłonna: CapaGrund Universal rozcieńczony do maks. 3% wody.

Bardzo chłonna: OptiSilan TiefGrund lub Dupa-Putzfestiger.

Stara powłoka na systemie ETICS: silnie chłonne, mocno przylegające, drobne pęknięcia włosowate: Dupa-Putzfestiger.

Kredujące lub pylące (również pod wpływem obciążenia wodą na podstawie BFS nr 20, B.13 „Wytrzymałość powierzchniowa, kredowanie”): gruntowanie Dupa-Putzfestiger.

Błyszczące i hydrofobowe powierzchnie:

Uszorstnić mechanicznie. Zagruntować z CapaGrund Universal. Jeśli po obróbce mechanicznej nadal będzie zachodził efekt perlenia wody, zaleca się gruntowanie Dupa-HaftGrund.

Nienośne powłoki z farb lub tynków: Całkowicie usunąć za pomocą odpowiedniej metody, np. przez szlifowanie, szczotkowanie, skrobanie, a następnie czyszczenie strumieniami wody pod ciśnieniem, zgodnie z obowiązującymi przepisami lub innymi odpowiednimi środkami. W przypadku czyszczenia na mokro powierzchnia musi dobrze wyschnąć przed dalszą obróbką. W przypadku podłoży pylących, piaszczących, chłonnych, gruntować środkiem Dupa-Putzfestiger. Pośrednia powłoka z PutzGrund 610.

Mur licowy z cegły ceramicznej: Do malowania nadają się tylko mrozoodporne cegły licowe lub klinkierowe bez zanieczyszczeń. Mur nie może mieć spękanych spoin i wykazywać wykwitów solnych. Gruntować środkiem Dupa-Putzfestiger. Jeśli po wykonaniu podkładu farbą AmphiSilan lub AmphiSilan-Compact pojawiają się brązowe przebarwienia, warstwę wierzchnią wykonać rozpuszczalnikową farbą Duparol.

Mur licowy z cegły wapienno-piaskowej: Do malowania nadają się tylko cegły mrozoodporne bez zanieczyszczeń i inkludacji jak piasek i glina, mogących powodować przebarwienia. Spoiny nie mogą być spękane. Powierzchnie brudzące przy pocieraniu należy oczyścić. Wykwity solne należy usunąć szczotką na sucho. Zagruntować środkiem OptiSilan TiefGrund. Warstwę podkładową wykonać farbą Minera Universal.

Powierzchnie pokryte pleśnią, glonami lub mchem: Stosować specjalną farbę ThermoSan. Karta informacyjna nr 156.

Powierzchnie z wykwitami solnymi:

Występującą na powierzchni sól usunąć przez zeszcotkowanie na sucho. Zagruntować środkiem Dupa-Putzfestiger. W przypadku powlekania powierzchni z wykwitami solnymi nie ma gwarancji trwałego przylegania warstw i likwidacji wykwitów solnych.

Sposób nakładania

Malować pędzlem lub wałkiem .

Do natrysku Airless zalecamy stosować farbę AmphiSilan w wersji NESPRI

Warstwa gruntująca:

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w punkcie „Przygotowanie podłoża”.

Warstwa gruntująca lub pośrednia:

farba AmphiSilan-plus rozcieńczona maks. 5% wody lub OptiSilan TiefGrund.

Warstwa wierzchnia:

farba AmphiSilan-plus rozcieńczona maks. 5% wody lub OptiSilan TiefGrund.

Zużycie

Okolo 150-200 ml/m² na jedną warstwę na gładkim podłożu. Na szorstkich powierzchniach zużycie odpowiednio się zwiększa. Dokładne zużycie należy ustalić poprzez malowanie próbne.

Warunki obróbki

Temperatura stosowania i wysychania (materiału, otoczenia i podłoża):

min +5°C do maks +30°C.

Czas schnięcia

W temp. +20°C i względnej wilgotności powietrza 65% po 12 godz. powłoka nadaje się do powtórnego malowania. Powłoka jest całkowicie sucha po ok. 2-3 dniach. W niższych temperaturach i przy wyższej wilgotności powietrza czasy te ulegają wydłużeniu.

Czyszczenie narzędzi

Narzędzia czyścić wodą.

Wskazówka	<p>W celu uniknięcia różnic kolorystycznych na złączach pasm roboczych, większe powierzchnie należy malować w jednym cyklu roboczym metodą "mokre na mokre". Nie stosować na powierzchniach poziomych narażonych na długotrwałe działanie wody.</p> <p>Przed natryskiem metodą Airless farbę dokładnie zamieszać i przecedzić. Na dużych i/lub stykających się powierzchniach należy używać produktu z jednej partii produkcyjnej. Produkt pochodzący z różnych partii produkcyjnych należy przed użyciem zmieszać ze sobą w celu uniknięcia możliwych różnic kolorystycznych. Nieznaczne różnice koloru w przypadku różnych partii produkcyjnych nie należy traktować jak wadę wyrobu.</p> <p>Na fasadach obiektów, które ze względu na swoje naturalne niekorzystne usytuowanie narażone są w większym stopniu na atak alg i grzybów stosować farbę ThermoSan, która posiada właściwości zapobiegające i opóźniające rozwój grzybów, alg, mchów i porostów. W wypadku ciemnych kolorów duże obciążenie mechaniczne powierzchni (zadrapania) może powodować pojawienie się widocznych jasnych smug. Jest to typowa cecha wszystkich matowych farb. Pod wpływem wilgoci np. deszczu smugi te znikają. Na zwartych, chłodnych podłożach lub wskutek wydłużonego wysychania spowodowanego niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (deszcz, mgła) na powierzchni farby mogą pojawić się żółtawo-przeźroczyste lekko błyszczące i klejące się wycieki. Te substancje pomocnicze są wodorozpuszczalne i ulegają spłukaniu po wystąpieniu kilkukrotnych obfitych opadach deszczu. Jakość wyschniętej powłoki nie ulega w tym wypadku pogorszeniu. W razie chęci / potrzeby przemalowania powierzchni na której wystąpiły wycieki substancji pomocniczych należy je najpierw usunąć - zmoczyć i po krótkim czasie zmyć całkowicie. Następnie zagruntować powierzchnie środkiem CapaGrund Universal. Przy nakładaniu farby w sprzyjających warunkach atmosferycznych zjawisko to nie występuje. Odznaczanie się (widoczność) miejscowych poprawek, zależy od wielu czynników i jest z tego powodu nie do uniknięcia.</p> <p>Wpływy miedzi (jony CU w wodzie deszczowej) reagują ze składnikami AmphiSilan na brązowawe przebarwienia. Odpowiednie powierzchnie miedziane należy zatem zabezpieczyć przed utlenianiem. Alternatywnie można zastosować nasz produkt Muresko SilaCryl®.</p> <p>Tolerancja z innymi materiałami: Farby AmphiSilan Plus nie można mieszać z niesystemowymi materiałami malarskimi, a w szczególności z farbami pigmentowymi (barwnikami) na bazie dyspersji lub krzemianów oraz z niesystemowymi koncentratami barwiącymi.</p> <p>Producent nie ponosi odpowiedzialności za straty i szkody, w szczególności złą jakość wymalowania, będące wynikiem nieprzestrzegania zaleceń zawartych w tej karcie.</p>
-----------	---

Bezpieczeństwo stosowania i informacje dodatkowe

Wskazówki bezpieczeństwa (stan na dzień wydania)	<p>W razie konieczności zasięgnięcia porady lekarza należy pokazać pojemnik lub etykietę. Chronić przed dziećmi. Zawiera masa poreakcyjna 5-chloro-2-metylo-2H-izotiazol-3-onu i 2-metylo-2H-izotiazol-3-onu (3:1). Może powodować wystąpienie reakcji alergicznej. Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ten produkt jest zaliczany do kategorii „wyrób poddany działaniu produktów biobójczych” (nie jest produktem biobójczym) i zawiera następujące substancje czynne: pirytionian cynku (Nr CAS 13463-41-7), terbutryna (Nr CAS 886-50-0), 2-oktyloizotiazol-3(2H)-on (Nr CAS 26530-20-1).</p>
Utylizacja	<p>Płynne resztki materiału przekazać do punktu odbioru/utylizacji starych farb i lakierów. Zaschnięte resztki materiału usuwać jak odpady budowlane. Całkowicie opróżnione opakowania oddawać do recyklingu</p>
Dopuszczalna zawartość LZO	<p>dla tego typu produktu (kat. A/c): 40 g/l (2010). Produkt ten zawiera < 20 g/l LZO.</p>
Deklarowany skład produktu	<p>żywica poliakrylowa, polisiloksany, węglan wapnia, silikaty, ditlenek tytanu, woda, etery glikolowe, środki pomocnicze, konserwanty, powłokowe środki konserwujące</p>
Bliższe informacje	<p>Patrz karta charakterystyki wyrobu.</p>
Infolinia	<p>Doradztwo techniczne: Tel. (22) 544 20 40 Fax (22) 544 20 41 techniczny@caparol.pl</p>

Karta informacyjno-techniczna 145-PL, stan na czerwiec 2022

Niniejsza karta informacyjna została sporządzona na bazie najnowszych osiągnięć techniki i naszych doświadczeń. Ze względu na różnorodność możliwych podłoży i warunków wykonawstwa każdorazowo Kupujący / Użytkownik jest zobowiązany sprawdzić na własną odpowiedzialność przydatność naszych produktów do zamierzonego celu przy każdorazowym uwzględnieniu warunków obiektowych wykonawstwa oraz wymogów i zasad sztuki i rzemiosła. Po ukazaniu się następnej wersji niniejsza karta traci swoją ważność.

Caparol Polska Sp. z o.o. · ul. Puławska 393 · PL – 02-801 Warszawa · tel. 022 544 20 40, faks 022 544 20 41 · internet: www.caparol.pl

Caparol Farben Lacke Bautenschutz GmbH · Roßdörfer Straße 50 · D – 64372 Ober Ramstadt · tel. +49 6154 71-0, faks +49 6154 711391 · internet: www.caparol.de